

POCHROMIEĆ (2) *vb pf*

pochromieć (2), [**pochramieć**].

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w po-); pochramieć z tekstu nie oznaczającego ą.

fut 3 pl pochromieją (1). ◇ praet [2 pl m pers -ście pochramiali.] ◇ 3 pl m an pochromiały (1) [cum N pl: konie].

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: pochramieć.

Zranić się, okaleczyć się (o wielu) (2) :

[Przen: Doznać uszczerbku [na czym]: Już rycerze potrzebni, dobrze zasłużeni, Nie będziecie na potem tak barzo wzgardzeni; Czegoście się po ten czas na sobie doznali I na swojej dzielności barzo pochramiali. PismaPolit 16.]

a. Okulawieć (2) :

Fraza: »konie, szkapy pochromieją« (1:1): RejWiz 12; Bo wierz mi iżci sie to łowicie oddać musi/ álboć łzkápy pochromieią/ áboć potym y z gołpodą zgoráią/ ábo cie okrádną. RejZwierc 27.

Synonimy: zranić się; a. okulhawieć.

Formacje współrdzenne cf CHRAMAĆ.